

opusdei.org

Siedmy deň (sobota, 7. decembra)

Úvahy na rozjímanie počas novény v rámci prípravy na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie.

Navrhované témy sú: naplniť srdce; potreba očistenia; príprava na večný život.

07.12.2024

SVÄTÝ JÁN bol jediný z apoštolov, ktorý zostal pri kríži. Môžeme sa domnievať, že pre neho nemalo zmysel utekať a že sa nedokázal zrieknuť lásky, ktorá ho naplnila až

po okraj. Dal Ježišovi to najcennejšie, čo mal: svoje srdce. Preto mu Kristus zveril najväčší zo svojich pokladov.

„Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: *Žena, hľa, tvoj syn*. Potom povedal učeníkovi: *Hľa, tvoja matka*“ (Jn 19, 26 - 27). V tejto chvíli Ježiš akoby doplnil ono blahoslavenstvo: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha“ (Mt 5, 8). Čistí srdcom ho nielen uvidia, ale prijmú aj jeho matku do svojho domu (porov. Jn 19, 27). „Keď sa kresťan synovsky zveruje Márii, prijíma, ako apoštol Ján, *za svoju* Kristovu matku a vovádza ju do celého priestoru svojho vnútorného života, čiže do svojho ľudského a kresťanského *ja*“[1].

Vieme, že v Biblii sa pod pojmom srdce myslí nielen citová oblasť, ale aj najintímnejšie miesto človeka, ktoré určuje samotného človeka. U svätého Jána vidíme vášnivé srdce,

pretože sa neuspokojuje s tým, aby ho naplnil akoukoľvek skutočnosťou. V dobrých i zlých časoch hľadá to, čo je pravdivé, čo je ušľachtilé, čo odráža Božiu lásku, ktorú zakúsil v Ježišovi. Žalmista vyjadruje tú skutočnosť, ktorá je na dosah každému: „V srdci mi znejú tvoje slová: *Hľadajte moju tvár!* Pane, ja hľadám tvoju tvár. Neodvracaj svoju tvár odo mňa, neodkláňaj sa v hneve od svojho služobníka“ (Ž 27, 8 - 9). Túžby ľudského srdca môže plne uspokojiť iba Boh. Preto keď sa s ním Ján stretol, mohol zvolať ako Jób: „Vedel som o tebe len z počutia, ale teraz ťa moje oči videli“ (Jb 42,5). V tento siedmy deň novény k Nepoškvrnenému počatiu môžeme spolu s Pannou Máriou pestovať túžbu hľadať Ježišovu tvár. „Kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce“ (Mt 6,21), povedal raz Pán. Práve jeho Matka nám pomáha objaviť, že „najcennejším dobrom, ktoré

môžeme v živote mať, je náš vzťah s Bohom“[2].

V EVANJELIU sú na rozdiel od svätého Jána a Márie postavy, ktoré napriek tomu, že majú Ježiša pred sebou, ho nepoznajú. To je prípad Emauzských učeníkov. Rozprávali sa o nedávnej Pánovej smrti, keď „sám Ježiš prišiel a kráčal s nimi, hoci ich oči ho nemohli spoznať“ (Lk 24,15-16). Boh chcel uzdraviť vnútornú slepotu, ktorá týmto učeníkom bránila pochopiť, čo sa stalo v Jeruzaleme, a uveriť v neho. Preto im Ježiš vychádza v ústrety a robí to aj dnes s nami. „Netápeme v tme, netúlame sa zbytočne pri hľadaní toho, čo by mohlo byť správne, nie sme ako ovce bez pastiera, ktoré nevedia, kde je správna cesta. Boh sa nám ukázal. On sám nám ukazuje cestu“. Ježiš na

konci dňa, ktorý sa začal výčitkou, otvorí oči učeníkom – „vy nechápaví a farbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci“ (Lk 24, 25) - a skončí lámaním chleba.

Z Božej milosti a vďaka svojej jemnej odpovedi Mária nezažila vnútornú slepotu, ktorá pochádza z hriechu. Nie vždy chápala všetky udalosti, ale jej zmysly boli jasné a otvorené Božej múdrosti. Preto vedela nájsť zmysel svojej existencie v Dieťati, ktoré počala a ktoré -bezbranné- držala v náručí. Pomáha nám očistiť svoj pohľad, aby sme rozpoznali Krista, ktorý prechádza naším životom. Ľudská slabosť a rana hriechu nás vedú k tomu, aby sme hodnotili dejiny z jednoduchých a svetských kategórií a dúfali vo falošné prísluby, ktoré zanechávajú naše srdcia smutné, pretože nie sú Božími príslubmi. Mária nás môže v týchto dňoch novény sprevádzať vo vznešenom boji „proti vnútorným

klamstvám, ktoré vyvolávajú naše hriechy. Hriechy totiž menia vnútorný pohľad, menia hodnotenie vecí, ukazujú veci, ktoré nie sú pravdivé, alebo aspoň nie sú také pravdivé“[3].

Táto potreba očistiť srdce nie je ponížením. Práve naopak, vedie nás k tomu, aby sme znovu zažali túžbu vidieť Ježišovu tvár. Touto skúsenosťou prešli všetci svätí. Svätý Peter neodpovedal na Kristovu výzvu tým, že by sa chválil svojimi zásluhami a talentami, ale priznal svoju slepotu: „Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny“ (Lk 5, 8). A v tomto zmysle svätý Josemaría napísal: „Ja korunujem svoju Matku a Božiu Matku iba svojou očistenou úbohosťou, pretože nemám ani cnosti ani drahokamy“[4]. Uznať, že sme hriešnici, je prvým krokom k čistote srdca, čo nám zasa umožňuje znovu objaviť tvár nášho Pána, takú podobnú tvári jeho Matky.

MOHLO by sa zdať, že blahoslavenstvo o čistom srdci a videní Boha sa vzťahuje na kontempláciu, ktorú dosiahneme až v budúcom živote. To znamená, akoby sme museli čakať na nebo, aby sme dostali odmenu za čistotu srdca. Tento Ježišov prísľub nám však umožňuje zakúsiť Božiu prítomnosť aj na zemi. Katechizmus Cirkvi hovorí, že „čistota srdca je predpokladom videnia Boha. Už teraz nás robí schopnými vidieť všetko z hľadiska Boha a prijímať druhého ako *blížneho*; dovoľuje nám vnímať ľudské telo, vlastné i telo blížneho, ako chrám Ducha Svätého, prejav Božej krásy“[\[5\]](#).

Mária nemohla vždy vidieť svojho Syna tvárou v tvár. V skutočnosti po Nanebovstúpení strávila nejaký čas bez neho. Napriek tomu nezabudla na poslanie, ktoré jej dal pred smrťou

na kríži: „Žena, hľa, tvoj syn“. Od tej chvíle prijímala do svojho čistého srdca všetkých ľudí všetkých čias a v každom z nich spoznávala Ježišovu tvár. Už nevidela len „ľudí“, ale deti, za ktoré jej Syn položil svoj život.

Čistota srdca nás vedie k tomu, aby sme videli Boha vo všetkom, čo sa nám deje. Predovšetkým v každom človeku. Sme stvorení pre lásku, ktorá sa na druhých nepozera, akoby boli predmetom, ktorý máme k dispozícii, niekým, koho môžeme ovládať podľa svojho záujmu alebo dokonca vydať napospas svojmu rozmaru. Je to skôr láska dobrotivá, ktorú opisuje svätý Pavol: trpezlivá, láskavá, veľkorysá, pokorná... (porov. 1 Kor 13, 4 - 8). Skrátka láska, ktorá v každom človeku vidí Kristov obraz; tá istá láska, ktorá formovala život Nepoškvrneného počatia. „Neexistuje ľudskejšie srdce, než je srdce bytosti, ktorá oplýva nadprirodzeným zmyslom. Pomysli na Pannu Máriu,

plnú milosti, dcéru Boha Otca, Matku Boha Syna a Nevestu Ducha Svätého: do jej srdca sa zmestí celé ľudstvo bez rozdielov a diskriminácií. — Každý je jej syn, jej dcéra“[6].

[1] Svätý Ján Pavol II, *Redemptoris Mater*, bod 45.

[2] František, *Posolstvo*, 31-I-2015.

[3] František, *Audiencia*, 1-IV-2020.

[4] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 285.

[5] Katechizmus Katolíckej Cirkvi, bod 2519.

[6] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 801.

sk-sk/article/6-decembra-siedmy-den-
noveny-k-neposkvrnenemu-pocatiu-
panny-marie/ (26.03.2025)